BEDA VENERABILIS
Salzburg, St. Peter, 1. Viertel 9. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38278
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

ē. Euangelista uigilanter de iohanne non dicere. Erat indutus pilis camelorū. Sed notandum nobis magnopere. ē. more uertatis. de supbo diuite. & de humili pauper. quantus sit ordo narrationis. ecce enim dicit. Homo quidam erat diues. & protenus subiungitur.

Erat quidam mendicus nomine lazarus.

Ceste in populo plus solent nomina diuitum quā pauperum scire. Quid. ē. ergo quod dns de pauper. & diuite uerbum faciens. Nom pauperis dicit. & nomen diuitis non dicit. Nisi quod dns humiles nouit atq: adpbat. & supbos ignorat. Unde & quib: dā de miraculoq uisitare supbientib: in fine dicturus. ē. Nescio uos unde sitis. Discedite a me omnes operarii iniquitatis. Ad contra mor si dicitur. Nouite ex nomine uos. Ait ergo de diuite. homo quidā ait. de pauper. egenus nomine lazarus. Ad sia pestedicat. pauperem humilē scio. supbū diuitē nescio. Illū cognitū pad pbationē habeo hunc p iudiciū reprobationis ignoro.

Quia cebat ad ianuam eius ulceribus plenus. cupiens saturari de micis quae cadebant de mensa diuitis. sed & canes ueniebant & lingebant ulcera eius.

Plenus ulceribus mendicus lazarus ante ianuas diuitis iacet. quae dere una dns duo iudicia expleuit. habuisset enim fortasse aliquā excusationē diues. si lazarus pauper & ulcerosus ante eius ianuā non iacuisset. si remotus fuisset. si eius inopia non esset oculis inportuna rursus. Si longe esset diues ab oculis ulcerosi pauperis minorem tollere posset. Temptationem pauper in animo. sed dū egenū & ulcerosū ante ianuā diuitis & delicias affluentis posuit. in una eadem quere excusione pauperis non miserentis diuitis cumulū dānationis intulit. Rursum excusione diuitis temptatum cotidie pauperē probauit. Cui ceste potest ad poenam sufficere pauptas. & iam si sanus fuisset. Rursum sufficiesset. egritudo & iam si subsidiū ad ē. sed ut probar & uam plius paup simul hunc & paupestas & egritudo tabefecit. atq: in sup uidebat procedentem diuitem obsequentib: cuneis fulciri. & se infirmitate & inopia a nullo uisitari. nāq: uia nemo eiadui sitandum ad eum testantur canes qui licenter uulnera lingebant. Ex una ergo re omnipotens dns duo iudicia exibuit. dū lazarū pauperem ante ianuā diuitis iacere p misit. ut & diues impius damnationis sibi auger & ultionē. & temptatus pauper crescer & ad remunerationē.

Factū est autē ut moreretur mendicus. & portaretur ab angelis in sinum abrahae. mortuus. ē. ait & diues. & sepultus. ē. in inferno. R.

Sinus abrahā. requies est beatorū pauperū quoq. ē. regnū caelorū. quo post hanc uitā recipiuntur. sepulturā inferni poenarum profunditas. A.